

Arrest

nr. 325 149 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 5 november 2023, dient op 7 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 14 maart 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 9 augustus 2024.

1.3. Op 22 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 22 november 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en van de clan Dir, subclan Saleebaan, subclan Reer Warsame Agoon te zijn. U bent geboren op [...] in Celbashaqley, een dorp in de regio Middle Shabelle, waar u gewoond heeft tot u in juli 2023 naar Mogadishu vluchtte waar u twee maanden verbleef. In Celbashaqley verkocht u thuis snoepjes. U bent gehuwd met [A.M.A.] met wie u een zoon [M.] heeft die in België geboren is op [...]. U heeft met uw eerste echtgenoot [A.Y.M.] vijf kinderen: [Moha.], [Mohi], [Mas.], [Mann.] en [Manz.]. Zij verblijven allemaal bij uw tante [F.A.] en haar gezin in Medina, Mogadishu.

Nadat u scheidde van uw eerste echtgenoot leerde u uw huidige echtgenoot [A.], een chauffeur kennen. Jullie trouwden in het geheim omdat zijn andere vrouw [S.] die in hetzelfde dorp woonde dit niet mocht weten. Drie maanden na het huwelijk raakte u zwanger. Rond diezelfde tijd kwam [S.] te weten dat u in het geheim met haar echtgenoot was getrouwd. Er volgde een confrontatie tussen jullie twee bij de waterput. [A.] heeft het conflict toen opgelost door met de familie van [S.] te praten en te zeggen dat hij recht heeft op twee vrouwen.

Drie maanden later kwam [S.] echter naar u thuis en viel u fysiek aan met een houten stok. Toen kwam uw zus [H.] binnen, die met een metalen voorwerp [S.] op het hoofd sloeg, waarna [S.] door burens naar een ziekenhuis in Warsheikh werd gebracht. Van daaruit werd ze overgebracht naar een ziekenhuis in Mogadishu.

De broer van [S.], [A.], was lid van Al-Shabaab en is na het incident bij u thuis 's avonds naar u gekomen met enkele andere mannen van Al-Shabaab. U werd meegenomen naar een gevangenis van Al-Shabaab. Daar kreeg u na drie dagen te horen dat [S.] in Mogadishu aan haar verwondingen was overleden, waardoor u en [H.] ter dood veroordeeld werden.

Uw familie en clan boden aan om bloedgeld te betalen in de vorm van 50 kamelen, dit werd geweigerd door de familie van [S.], die tot de clan Abgal behoren.

Nadat u een maand en twintig dagen opgesloten zat, brak er bij de gevangenis een gevecht uit tussen Al-Shabaab en overheidstroepen. U werd bevrijd uit de gevangenis en meegenomen naar een politiebureau in Mogadishu. Hier zei u dat u was opgesloten omdat u weigerde zakawat te betalen, omdat u vreesde dat de politieagenten tot dezelfde clan als [S.] behoorde. U kon bellen naar uw oom [B.H.] die garant voor u kon staan, hij nam u mee naar zijn thuis. Na drie dagen bij hem te verblijven werd [B.] gebeld door Al-Shabaab die zeiden dat ze wisten dat u daar verbleef. Hij bracht u dan over naar een ander adres, diezelfde nacht nog werd hij aangevallen door leden van Al-Shabaab. De dag erna heeft uw oom gezegd dat u het land moest verlaten. Hij regelde een smokkelaar die u naar Kenia bracht, waar u ongeveer twee maanden verbleef alvorens met een visum naar Italië te reizen. Vanuit Italië reisde u met de smokkelaar door tot België waar u op 5 november 2023 aankwam en op 7 november 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door Al-Shabaab of door de clan van [S.] (Abgal, subclan Reer Mataan) omdat u verantwoordelijk wordt geacht voor de dood van [S.].

U bezorgde via uw advocaat nog een littekenattest, een VGV-atteest en maakte opmerkingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw asielrelaas is niet geloofwaardig omwille van onderstaande redenen.

*U verklaart dat u met uw echtgenoot [A.] in het **geheim getrouwd** bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 09/08/2024, p. 17). U geeft echter geen reden waarom dit huwelijk in het geheim zou moeten hebben plaatsvinden. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt dat een geheim huwelijk in uw situatie niet geloofwaardig is. Zo geeft u aan dat de plek waar u, [A.] en [S.] woonden, Celbashaqley, kleiner dan een dorp is en dat er*

ongeveer 25 gezinnen wonen (CGVS, pp. 11-12, 17). Het is niet aannemelijk dat u of uw echtgenoot zou verwachten dat in zo'n kleine gemeenschap een huwelijk, dat plaatsvond in uw dorp zelf (Verklaring DVZ d.d. 10/11/2023, vraag 16a), geheim zou kunnen blijven. Zeker niet als er uit dat huwelijk ook een zwangerschap voortkomt, wat in jullie geval ook gebeurde na drie maanden huwelijk (CGVS, pp. 17-18, 21). De geloofwaardigheid van het geheime huwelijk wordt verder ondergraven door uw verklaring dat na de ontdekking van het huwelijk [A.] naar de familie van [S.] gegaan is om te zeggen dat hij recht heeft op twee vrouwen, waarna het probleem volgens u opgelost was (CGVS, p. 17). Dit is een verdere indicatie dat er geen enkele reden was om in het geheim te huwen.

U was bovendien **tegenstrijdig over het tijdstip van uw huwelijk met [A.]**. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u aan dat u met [A.] trouwde ongeveer in mei 2022 (Verklaring DVZ, vraag 16a). Op het CGVS verklaarde u dat u drie maanden na uw huwelijk zwanger raakte (CGVS, p. 17). Uw zoon [M.A.] werd echter geboren op 20/01/2024 waardoor de verwekking ongeveer in april 2023 moet hebben plaatsgevonden, bijna een jaar na uw huwelijk. Dat u deze kerngebeurtenissen niet coherent in de tijd kan situeren, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Bovendien liet u de bewering dat het een geheim huwelijk betrof bij de DVZ geheel onvermeld toen u gevraagd werd om een overzicht van alle feiten die leidden tot uw vertrek uit Somalië (Vragenlijst CGVS d.d. 11/03/2024, vraag 3.5; DVZ, vraag 16a). Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt. Aangezien u tegenover het CGVS uitdrukkelijk en meermaals verklaarde dat het een geheim huwelijk betrof (CGVS, p. 17) kan niet anders dan geconcludeerd worden dat dit een kernelement van uw relaas betreft. Bovendien werden uw verklaringen op de DVZ aan u voorgelezen in het Somali en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Uit **nazicht van uw facebookaccount** blijkt voorts dat de enige "like" op uw account, op een foto van een man van middelbare leeftijd gedateerd na uw aankomst in België, afkomstig is van een account met de naam "[A.M.A.]", exact dezelfde naam dus als uw echtgenoot. Hiermee geconfronteerd stelt u dat deze man uw broer is (CGVS, p. 21). Nochtans had u eerder verklaard dat uw broers [A.W.A.], [A.W.A.], [L.W.A.] en [A.W.A.] heten (Verklaring DVZ, vraag 19; CGVS, p. 9). Gevraagd naar de naam van de broer op de foto, stelt u uw verklaring direct bij en zegt u dat deze [A.M.A.] niet uw broer is maar de zoon van uw tante langs moederszijde (CGVS, p. 21). Dat u gaandeweg uw verklaringen aanpast naargelang u geconfronteerd wordt met incoherenties doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet op het voorgaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw geheim huwelijk met [A.M.A.], waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de gebeurtenissen ten gevolge van dit geheim huwelijk, met name uw conflict met [S.] en haar clan.

Ook uw verklaringen over deze gebeurtenissen waren op zich inconsistent, onwaarschijnlijk en in strijd met algemene informatie over Somalië.

Vooreerst gaf u bij de DVZ uitdrukkelijk aan dat u enkel Al-Shabaab vreesde ten gevolge van het conflict met [S.] (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4). Op het CGVS gaf u plots aan dat u Somalië was ontvlucht omwille van de clan van [S.] (CGVS, p. 20) en gevraagd wat u bij terugkeer vreest, vermeldde u opnieuw enkel een vrees voor deze clan (CGVS, p. 23).

U maakt verder ook niet aannemelijk dat [S.] drie maanden nadat jullie echtgenoot het probleem volgens u had opgelost alsnog besliste om u aan te vallen (CGVS, p. 17). Dat zij als vrouw het heft in eigen handen nam en u tegen de beslissing van haar echtgenoot in toch aanviel, acht het CGVS niet plausibel.

U legt vervolgens verklaringen af over de vervolging door Al-Shabaab, ingeschakeld door [S.]'s clan, die niet stroken met de beschikbare landeninfo. Zo blijkt uit landeninfo die werd toegevoegd aan het administratieve dossier dat Al-Shabaab de doodstraf niet toepast bij zwangere vrouwen. Het is niet geloofwaardig dat u hier niet van op de hoogte zou zijn, of dat u hier niet van op de hoogte gebracht zou worden indien u effectief tot de dood veroordeeld geweest zou zijn. Hiernaar gevraagd antwoordt u dat u hier niet van op de hoogte was (CGVS, p. 21). Daarvoor gaf u reeds aan dat u niet wist wanneer u gedood zou kunnen worden, dat dit elke dag zou kunnen gebeuren, u zei hierbij niets over het feit dat u dit pas na uw zwangerschap zou gebeuren (CGVS, p. 21). Dit wijst er geenszins op dat uw verklaringen over uw terdoodveroordeling geloofwaardig zijn. Verder moet worden opgemerkt dat uit landeninfo die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat vrouwen slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van extreem geweld in het kader van een clanconflict, het is

dus onwaarschijnlijk dat [A.] of eender wie van Al-Shabaab een straf zou vorderen zoals u beweert, laat staan de doodstraf (CGVS, pp. 18, 20). U slaagde er niet in om aannemelijk te maken dat dit bij u wel zo was.

U zegt dat uw oom [B.] u dan naar het ziekenhuis heeft gebracht waar u drie dagen verbleef, waarna u meeking naar zijn huis. Toen u daar één dag was, kreeg [B.] telefoon van Al-Shabaab om te zeggen dat ze wisten dat u daar verbleef, en dat ze hem zouden vermoorden als hij daarover loog (CGVS, p. 19). Het is niet geloofwaardig dat Al-Shabaab eerst naar uw oom zou bellen om aan te kondigen dat ze weten waar u verblijft. Als Al-Shabaab u effectief naar het leven stond, zouden ze dat niet eerst telefonisch kenbaar maken aan uw oom om dan nog te wachten tot die nacht vooraleer ze overgaan tot actie (CGVS, p. 19). Indien Al-Shabaab u wilde doden konden ze meteen naar uw verblijfplaats komen. Door u een dag op voorhand al te waarschuwen voor hun op handen zijnde komst, gaven zij u de mogelijkheid om alsnog uit hun handen te glippen, hetgeen u ook deed. Uw verklaringen in deze zijn dan ook niet geloofwaardig. Wanneer Al-Shabaab die nacht naar het huis van [B.] komt, verklaart u dat hij geslagen werd met de kolf van een geweer, en dat ze aankondigden dat ze de volgende avond zouden terugkeren voor u (CGVS, pp. 19, 21). Bij de DVZ verklaart u expliciet dat [B.] nog meermaals gebeld werd door Al-Shabaab met de boodschap om u terug te halen, u vermeldt echter niet dat hij fysiek werd aangevallen (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u wel telefonische bedreigingen aanhaalt bij de DVZ maar niets zegt over een veel meer ingrijpende bedreiging met fysiek geweld ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder heeft uw familie in Mogadishu nooit problemen gehad met Al-Shabaab noch met de clan van [S.] (CGVS, p. 23). Het feit dat zij nooit iets van de Reer Mataan of Al-Shabaab vernomen hebben is erg onwaarschijnlijk in de context die u schetst waarin deze clan overal zit, en zowel u als uw oom waar u onderduikt meteen kan vinden en bedreigen, tot in Kenia toe, maar uw familie al een jaar niets van hen verneemt terwijl zij in Mogadishu verblijven waar de Reer Mataan volgens u de meerderheid uitmaken (CGVS, p. 23). Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U was ook **tegenstrijdig over het overlijden van uw vader**. Bij de DVZ situeerde u zijn overlijden in maart 2020, ten gevolge van clanwraak (Verklaring DVZ, vraag 13), op het CGVS zei u dat hij vermoord werd door Al-Shabaab in februari 2022 (CGVS, p. 6). Hiermee geconfronteerd zegt u louter dat uw eerste datum correct was en dat mensen zeggen dat het Al-Shabaab was en dat het door een andere clan was (CGVS, p. 7) waarmee u de vastgestelde tegenstrijdigheid geenszins uitklaart. Uw moeder verbleef volgens uw verklaringen bij de DVZ op een onbekende plaats in Jemen (Verklaring DVZ, vraag 13) terwijl u op het CGVS zei dat u onlangs had vernomen dat ze in Oeganda verblijft, waar weet u echter opnieuw niet (CGVS, p. 7). U verklaarde ook dat uw oom [B.] in Mogadishu woont (CGVS, p. 10), al kwam u daar later op te terug door te zeggen dat hij ook gevlucht is naar Kenia naar aanleiding van bedreigingen (CGVS, p. 22). Met dergelijke vage en tegenstrijdige verklaringen over uw kernezinsleden zet u de geloofwaardigheid van uw relaas geenszins kracht bij. Integendeel, deze vaststellingen doen enkel verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat op het paspoort dat u gebruikte om Somalië te verlaten staat dat u in Mogadishu geboren bent. U verklaart zowel bij de DVZ als bij het CGVS dat u in Ceelbashaqley geboren werd en pas wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie op uw paspoort, past u uw verklaring aan door te zeggen dat u in Mogadishu, waar overigens uw vader werkte, geboren bent omdat uw moeder omwille van een stuitligging in een ziekenhuis daar moest bevallen (CGVS, pp. 4, 6, 15-16; Verklaring DVZ, vraag 5). Dat u pas na confrontatie door het CGVS uw verklaringen omtrent uw geboorteplaats aanpast, doet andermaal afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of**

Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraaan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilities, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Middle Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het littekenattest, het VGV-attest en de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud beïnvloeden bovenstaande op generlei wijze.

Op het medische attest van 30 augustus 2024 worden twee minimale littekens en een deels afgebroken snijtand vastgesteld, waarbij vermeld wordt dat deze kunnen zijn veroorzaakt door de aanval van [S.] die u beschrijft (CGVS, p. 17). De door u voorgelegde medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

U bezorgde ook een VGV-attest waarop staat dat u VGV type 3 met desinfibulatie onderging. U haalde hieromtrent geen vrees aan bij de DVZ noch bij het CGVS. Uit niets blijkt dan ook dat u als 29-jarige vrouw, die reeds VGV type 3 heeft ondergaan en geen geloofwaardige verklaringen aflegde over haar eerder huwelijk en familiesamenstelling, in de toekomst hierdoor enige vrees zou dienen te koesteren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoekster betoogt dat haar echtgenoot hun huwelijk initieel niet kenbaar wilde maken omdat hij reeds gehuwd was en schrik had van de reactie van de familie van zijn eerste vrouw, die allen een hoge functie in het dorp uitoefenden. Haar echtgenoot wilde volgens haar het huwelijk al eerder bekend maken, maar vóór de bekendmaking kregen ze reeds problemen, gezien haar echtgenoot tweemaal betrappt werd toen hij bij haar op bezoek kwam. Zij stelt dat het huwelijk pas bekend raakte toen zij zwanger werd en dat het niet moeilijk was om hun huwelijk geheim te houden, gezien haar echtgenoot nooit bleef slapen. Voorts voert zij aan dat zij bij de DVZ amper de tijd kreeg om te antwoorden op de vragen, dat zij telkens onderbroken werd en dat haar verzekerd werd dat zij haar relaas zou kunnen vertellen bij het CGVS. Zij meent aldus dat de vermeende tegenstellingen haar niet verweten kunnen worden en volhardt in haar verklaringen bij het CGVS. Zij verduidelijkt dat zij bij de DVZ enkel verklaard heeft dat zij begin 2023 huwde – en niet in mei 2023 – en dat zij zich de exacte maand niet herinnerde. Zij stipt aan dat haar niet gevraagd werd te verduidelijken of haar huwelijk geheim was en dat zij niet kon weten wat de commissaris-generaal van haar verwachtte.

Vervolgens wijst zij wederom op het verloop van het gehoor bij de DVZ en benadrukt zij dat zij pas bij het CGVS de kans kreeg om al haar vluchtredenen uiteen te zetten. Verwijzend naar de notities van het persoonlijk onderhoud geeft zij aan dat zij problemen heeft met Al-Shabaab, maar dat die voortvloeien uit haar geheim huwelijk en de clan van de eerste echtgenote van haar man, die het huwelijk niet wilde aanvaarden. Al-Shabaab hebben volgens haar wel de doodstraf opgelegd, maar zouden niet gespecificeerd hebben wanneer deze zou worden uitgevoerd. Zij vermoedt dat zij gewacht hebben met de uitvoering ervan tot na haar bevalling.

Daarnaast werpt zij op dat zij verkeerd begrepen werd aangaande de bedreigingen van haar oom. Zij legt uit dat haar oom telefonisch door Al-Shabaab bedreigd werd, waarbij hem werd meegedeeld om alvast een lijkwade te kopen voor haar. Zij vervolgt dat haar oom in elkaar geslagen werd door familieleden van S., die uniformen van de overheid droegen. Volgens haar is de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en heeft zij geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin zij zich bevond.

Tot slot meent zij in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en stipt zij aan dat over het algemeen blijkt dat de veiligheidssituatie in Middle Shabelle nog steeds zeer complex, problematisch en ernstig is. Zij verwijst hiervoor naar de informatiefiche van ACLED van september 2023 en naar het COI Focus rapport van Somalië van 21 december 2023.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab en/of de clan van S., de vorige echtgenote van haar echtgenoot, omdat zij verantwoordelijk geacht wordt voor haar dood.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat zij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Er kan geen geloof gehecht worden aan verzoeksters verklaringen over haar geheim huwelijk met A.M.A. daar (a) het niet geloofwaardig is dat haar huwelijk in het geheim diende plaats te vinden; (b) zij tegenstrijdig is over het tijdstip van het huwelijk; (c) zij het gegeven dat het een geheim huwelijk betrof volledig onvermeld liet bij de DVZ; (d) zij niet eenduidig is over wie haar foto op Facebook "geliket" heeft;
- ii) Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters verklaringen over haar geheim huwelijk met A.M.A., kan evenmin geloof gehecht worden aan de gebeurtenissen ten gevolge van dit geheim huwelijk, zijnde het conflict met S. en haar clan. Hierbij komt dat haar verklaringen over deze gebeurtenissen inconsistent, onwaarschijnlijk en in strijd met de beschikbare landeninformatie zijn, nu (a) zij bij de DVZ en het CGVS niet eenduidig is over wie zij vreest, Al-Shabaab of de clan van S.; (b) het niet plausibel is dat S., drie maanden nadat haar echtgenoot het probleem opgelost had, alsnog besliste om haar aan te vallen; (c) het niet geloofwaardig is dat zij niet op de hoogte was of gebracht werd dat Al-Shabaab de doodstraf, volgens de beschikbare landeninformatie, niet toepassen bij zwangere vrouwen; (d) uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat vrouwen slechts uitzonderlijk het doelwit zijn van extreem geweld in het kader van een clanconflict, waardoor het onwaarschijnlijk is dat de doodstraf zou worden gevorderd; (e) het niet geloofwaardig is dat Al-Shabaab eerst naar haar oom zouden bellen om aan te kondigen dat zij weten waar zij verblijft; (f) het niet geloofwaardig is dat zij bij de DVZ aanhaalt dat haar oom telefonisch bedreigd werd door Al-Shabaab, maar niets zegt over een veel meer ingrijpende bedreiging met fysiek geweld; (g) het erg onwaarschijnlijk is dat haar familie in Mogadishu nooit problemen gehad heeft met Al-Shabaab, noch met de clan van S.;
- iii) Er wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas, daar zij tegenstrijdig en vaag is over (a) het overlijden van haar vader; (b) de verblijfplaats van haar moeder; (c) de verblijfplaats van haar oom;
- iv) Verzoeksters algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd doordat zij pas na confrontatie met de gegevens zoals die blijken uit haar paspoort haar verklaringen omtrent haar geboorteplaats aanpast;
- v) De door verzoekster neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande vaststellingen op generlei wijze gezien (a) de medische attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen, waardoor zij niet toelaten uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van haar asielmotieven; (b) uit het attest vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) niet blijkt dat zij als negentwintigjarige vrouw, die reeds een VGV type III ondergaan heeft en geen geloofwaardige verklaringen aflegt over haar eerder huwelijk en familiesamenstelling, in de toekomst hierdoor enige vrees zou dienen te koesteren.

4.3.3. Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele concrete poging om de motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van haar vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijft. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk gemaakt heeft en dat zij niet aannemelijk maakt dat zij Somalië verlaten heeft omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging.

4.3.3.1. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij in het geheim getrouwd is met A.M.A. (NPO, p. 17), nu de geheime omstandigheden waarbinnen dit huwelijk plaatsvond niet geloofwaardig zijn, zij geen eenduidige verklaringen aflegt over wanneer haar huwelijk plaatsvond en zij de huidige verblijfplaats van haar echtgenoot niet kan aanduiden.

Vooreest is het niet geloofwaardig dat dit huwelijk zich in het geheim kon voltrekken of dat verzoekster en haar echtgenoot verwachtten dat dit geheim zou kunnen blijven, gezien Ceelbashaqley, waar zij woonden, kleiner is dan een dorp en slechts bestaat uit ongeveer vijftientig gezinnen (NPO, p. 11-12) en zij drie maanden later al zwanger raakte (NPO, p. 17). Dat het niet moeilijk was om hun huwelijk geheim te houden, kan, gezien de beperkte omvang van de gemeenschap in Ceelbashaqley, niet worden aangenomen. Dit ligt in lijn met verzoeksters betoog in haar verzoekschrift, waar zij stelt dat A.M.A. reeds tweemaal betrappt werd toen hij bij haar op bezoek was. Voorts kan niet worden ingezien waarom dit huwelijk in het geheim diende te gebeuren, gezien A.M.A., nadat S. erachter kwam dat zij getrouwd waren, naar de familie van S. gegaan is met de mededeling dat hij recht had op twee vrouwen en dat het probleem hierna zelfs opgelost was (*ibid.*). Waar zij betoogt dat A.M.A. schrik had van de reactie van de familie van S., is dit allerm minst aannemelijk nu S. er klaarblijkelijk uitermate eenvoudig akkoord mee ging dat hij naast haar nog een tweede echtgenote

mocht hebben. Dat A.M.A. niet op de hoogte zou zijn van dergelijk belangrijk standpunt in hoofde van zijn eerste echtgenote is hoegenaamd niet aannemelijk.

Bovendien laat verzoekster niet alleen na om bij de DVZ iets over het geheime karakter van haar huwelijk te vermelden (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 10.11.23, punt 16A; AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.03.24, vraag 3.5.), daarnaast is zij niet eenduidig over wanneer zij getrouwd is met A.M.A., wat de geloofwaardigheid ervan verder op de helling plaatst. Bij de DVZ verklaart zij dat haar huwelijk plaatsvond ongeveer anderhalf jaar vóór haar interview, wat overeenkomt met mei 2022 (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 10.11.23, punt 16A), terwijl zij bij het CGVS aangeeft dat zij drie maanden na haar huwelijk zwanger raakte (NPO, p. 17). Rekening houdend met de geboortedatum van haar jongste zoontje, 20 januari 2024 (AD CGVS, map 5 Bijkomende informatie, Akte van geboorte), zou de verwekking plaatsgevonden hebben omstreeks april 2023, wat bijna een jaar na haar huwelijk is. Gelet op het voorgaande, blijkt aldus niet, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, dat zij bij de DVZ zou verklaard hebben dat zij begin 2023 gehuwd is. Dat haar niet gevraagd werd om te verduidelijken dat het om een geheim huwelijk ging, neemt niet weg dat dit een kernelement van haar relaas betreft, waarvan redelijkerwijze verwacht mag worden dat verzoekster melding maakt.

Verzoekster kan de tegenstrijdigheid over de datum van haar huwelijk, alsook het onvermeld laten van het geheim karakter ervan bezwaarlijk toeschrijven aan het volgens haar niet correcte verloop van het interview bij de DVZ. Uit het administratief dossier blijkt immers dat de CGVS-vragenlijst en de DVZ-verklaring haar in het Somalisch werden voorgelezen en dat zij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend waarbij zij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen correct zijn (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 10.11.23; AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.03.24). Bovendien betreft haar verweer een loutere *post-factum* bewering die weinig ernstig is, te meer gezien zij dit niet eerder vermeldde tijdens haar persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk bevraagd hoe het interview bij de DVZ was verlopen, waarop zij aangaf dat het normaal verlopen was. Zij reikt weliswaar een verduidelijking aan betreffende haar vrees voor de clan van S., maar vermeldt geen verdere problemen (NPO, p. 3). Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden en een duidelijk beeld te schetsen van haar asielrelaas. De duur van het interview bij DVZ is hierbij irrelevant. In dit verband wordt er voorts op gewezen dat redelijkerwijze van verzoekster kan worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen waarover specifieke vragen worden gesteld, correct kan aanduiden, ook bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Verzoekster draagt bijgevolg de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar asielrelaas. Het is dan ook niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische (communicatie)problemen op te werpen. Verzoekster kan aldus niet volstaan met de loutere bevestiging en herneming van haar verklaringen op het CGVS ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen. Het louter bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen.

Tot slot is haar onwetendheid over waar haar echtgenoot zich momenteel zou bevinden (NPO, p. 21) nefast voor de geloofwaardigheid van haar relaas. Te meer nu op haar Facebookaccount een profiel teruggevonden kan worden van een man met exact dezelfde naam als haar echtgenoot, die in Napels, Italië zou verblijven (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3). Dat zij initieel verklaart dat dit haar broer betreft (NPO, p. 21), wat niet overeenkomt met haar eerdere verklaringen over de namen van haar broers (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 10.11.23, vraag 19; NPO, p. 9), om meteen nadien haar verklaringen aan te passen, stellende dat dit de zoon van haar maternale tante is (NPO, p. 21), is niet ernstig en kan aan voorgaande vaststelling geen afbreuk doen.

4.3.3.2. Nu uit bovenstaande volgt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in het geheim trouwde met A.M.A., kan evenmin worden aangenomen dat zij ten gevolge daarvan in een conflict verwickeld raakte met S. en haar clan. Bovendien kunnen haar verklaringen dienaangaande niet overtuigen.

4.3.3.2.1. Zo is verzoekster niet eenduidig over haar vervolgers. Bij de DVZ vermeldt zij enkel dat zij vreest dat zij gedood zal worden door Al-Shabaab. Uitdrukkelijk gevraagd of zij nog iets vreest, stelt zij van niet (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst 11.03.24, vraag 3.4.). Aan het begin van haar persoonlijk onderhoud stelt zij dat zij dit wenst aan te passen en dat zij niet alleen vreest voor Al-Shabaab, maar ook voor de clan van S. (NPO, p. 3). Hierna vermeldt zij enkel dat zij niet naar Somalië kan terugkeren vanwege haar vrees voor de clan van S. (NPO, p. 20, 23). In haar verzoekschrift gooit verzoekster het nog over een andere boeg en stelt zij dat zij

meer schrik heeft van de clan van S. dan van Al-Shabaab. Er kan redelijkerwijze verondersteld worden dat zij eenduidige en volledige verklaringen kan afleggen over degenen van wie zij vervolging vreest, wat een kernelement van haar verzoek om internationale bescherming betreft. Dat zij niet de kans kreeg om alle redenen van haar vlucht uiteen te zetten, betreft, gelet op hetgeen uiteengezet wordt in punt 4.3.3.1., geen dienstig verweer.

4.3.3.2.2. Voorts is het, gelet op de Somalische context, niet aannemelijk dat S., als vrouw, zou ingaan tegen de beslissing van haar echtgenoot en op een gewelddadige wijze wraak zou nemen op verzoekster (NPO, p. 17). Zelfs indien dit zou worden aangenomen, is het niet geloofwaardig dat zij hier dan nog eerst drie maanden mee zou wachten (*ibid.*). Bovendien strookt dit gewelddadig optreden ook niet met haar verklaring dat haar echtgenoot de situatie kon oplossen door haar erop te wijzen dat hij recht had op een tweede echtgenote (NPO, p. 17). Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om voorgaand motief, dat pertinent en draagkrachtig is, te weerleggen waardoor het integraal wordt bijgetreden.

4.3.3.2.3. Vervolgens is het niet geloofwaardig dat verzoekster vervolgd wordt door Al-Shabaab, die ingeschakeld zouden zijn door de clan van S..

Verzoekster legt ongeloofwaardige verklaringen af over haar terdoodveroordeling. Zij kan niet zeggen wanneer die zou doorgaan en zij is niet op de hoogte van de invloed van haar zwangerschap op de uitvoering van de doodstraf. Dat Al-Shabaab niet op voorhand zouden communiceren wanneer zij de doodstraf uitvoeren en dat zij haar op elk moment konden komen halen (NPO, p. 21) strookt niet met de beschikbare landeninformatie. Daaruit blijkt dat er verschillende voorbeelden zijn van een uitstel van de (dood)straf omwille van de zwangerschap van de veroordeelde. Er wordt ook vermeld dat de bescherming van het nageslacht één van de vijf onbetwistbare elementen in de islam is. Dit fundamentele islamitisch rechtsbeginsel houdt in dat de rechten van het kind voorrang hebben op alle bepalingen in *sharia*, waardoor een executie van een ouder soms onverenigbaar is met de islam (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1). Er kan dan ook redelijkerwijze verondersteld worden dat het haar zou zijn meegedeeld indien zij haar executie uitstelden omwille van haar zwangerschap of dat zij hier op zijn minst weet van zou hebben, te meer nu zij samen met andere vrouwen opgesloten was (NPO, p. 21-22). Dat zij in het verzoekschrift wel vermoedt dat haar executie werd uitgesteld tot na haar bevalling, komt niet overeen met haar verklaringen dat zij niet wist waarom Al-Shabaab haar opgesloten hielden en de doodstraf nog niet uitvoerden (NPO, p. 21-22). Daarnaast is het niet plausibel dat Al-Shabaab haar ter dood zouden veroordelen ingevolge het conflict met S. en haar clan (NPO, p. 18, 20), nu uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat extreem geweld bij clanconflicten zelden gericht is tegen vrouwen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2). Verzoekster brengt geen concrete, geloofwaardige en zwaarwichtige elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat haar persoonlijk situatie afwijkt van de algemene gang van zaken zoals die blijkt uit de beschikbare landeninformatie en waardoor alsnog aannemelijk kan worden gemaakt dat zij een doelwit vormt. De motieven dienaangaande, die pertinent en draagkrachtig zijn, worden dan ook integraal overgenomen.

4.3.3.2.4. Verzoeksters verklaringen over de bedreigingen aan het adres van haar oom plaatsen de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging nog verder op de helling. Zij verklaart dat haar oom B., na één dag dat zij bij hem verbleef, telefonisch gecontacteerd werd door Al-Shabaab met de boodschap dat zij wisten dat zij daar verbleef en dat zij hem zouden doden indien hij hierover zou liegen. Vervolgens stelt zij dat zij 's nachts zijn langskomen, dat zij hem sloegen en opdroegen om haar aan hen over te dragen (NPO, p. 19). Het is niet plausibel dat de leden van Al-Shabaab, indien zij verzoekster werkelijk wilden doden en zij wisten waar zij ondergedoken was, haar oom eerst telefonisch zouden waarschuwen, eerder dan meteen actie te ondernemen. Op deze manier gaven zij haar immers de kans om opnieuw te vluchten of onder te duiken, wat zij ook effectief deed (NPO, p. 19). Verzoeksters voorstelling van de feiten is allerminst plausibel.

4.3.3.2.5. De ernst van verzoeksters vrees moet gerelativeerd worden daar haar familie in Mogadishu nooit problemen gehad heeft met Al-Shabaab, noch met de clan van S. (NPO, p. 23). Dat haar familie al een jaar niets van de clan van S. of Al-Shabaab heeft vernomen, ondanks het feit dat de clan volgens haar de meerderheid uitmaakt in Mogadishu en zowel zij als haar oom overal, zelfs in Kenia, kunnen worden gevonden en bedreigd (*ibid.*), ondermijnt de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Dit wordt door verzoekster op geen enkele wijze betwist.

4.3.3.3. Tot slot wordt de algehele geloofwaardigheid van haar relaas ondermijnd omdat zij niet eenduidig is over de datum en omstandigheden van het overlijden van haar vader (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 10.11.23, punt 13; NPO, p. 6), de verblijfplaats van haar moeder (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 10.11.23, punt 13; NPO, p. 7), de woonplaats van haar oom (NPO, p. 10, 22) en haar geboorteplaats (AD CGVS, deel DVZ, Dublin "*recherche asile*" 08.11.23 en Verklaring DVZ 10.11.23, punt 5; NPO, p. 4, 15-16). Verzoekster onderneemt in haar verzoekschrift geen ernstige poging om voorgaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, te weerleggen waardoor zij integraal worden overgenomen.

4.3.3.4. Uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekster in Somalië het slachtoffer werd van VGV type III en een gedeeltelijke desinfectatie onderging (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). VGV, van welke aard dan ook, vormt een ernstige en onomkeerbare aantasting van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld” en “dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Verzoekster werd aldus reeds onderworpen aan een daad van vervolging. Noch uit het persoonlijke onderhoud, noch uit het verzoekschrift, noch uit de overige stukken van het administratief dossier blijkt echter een redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoekster bij terugkeer opnieuw aan een daad van vervolging blootgesteld zal worden, dan wel dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en de individuele en persoonlijke omstandigheden van verzoekster, is er geen goede grond voorhanden om aan te nemen dat zij bij terugkeer naar Somalië zal worden herbesneden en aldus daadwerkelijk opnieuw zal worden vervolgd. In die omstandigheden liggen er geen goede redenen voor om aan te nemen dat verzoekster opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

4.3.3.5. Tenslotte kan het door verzoekster voorgelegde littekenattest (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2), niet als alleenstaand worden gezien binnen haar beschermingsverzoek, maar maakt dit deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. Verzoekster slaagt er niet in om op de algehele geloofwaardigheidsbeoordeling in de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig wordt bevonden omwille van de redenen *supra* uiteengezet, een ander licht te werpen. Het littekenattest – waarin de dokter op zeer algemene wijze melding maakt van haar lichamelijke letsels – is zeer summier. Er wordt enkel geattesteerd dat zij een litteken op haar voorhoofd heeft en een afgebroken snijtand. Het littekenattest geeft niet weer waarvan deze letsels het gevolg zijn en alleszins worden de omstandigheden waarin het litteken en het letsel zouden zijn veroorzaakt, niet verder geschetst. Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen, evenals de vaststelling dat een medisch attest ook geen uitsluitel kan geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld of de letsels – waarbij artsen, op basis van de verklaringen van hun patiënt weliswaar vermoedens kunnen hebben over de oorzaak van de letsels, maar nooit de precieze feitelijke omstandigheden kunnen schetsen – maakt het littekenattest mede bekeken in het kader van de geloofwaardigheidsbeoordeling van haar verklaringen zoals *supra* weergegeven, haar vluchtrelaas niet aannemelijk.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar vluchtrelaas en zij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoekster kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit het dorp Celbashaqley gelegen in de regio Middle Shabelle, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Middle Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Middle Shabelle niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Door in het algemeen te verwijzen naar de informatiefiche van ACLED van september 2023 en naar het COI Focus rapport van Somalië van 21 december 2023, kan verzoekster geen afbreuk doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Middle Shabelle dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Middle Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofdte van verzoekster geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het medisch attest aangaande haar VGV en het littekenattest (AD documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2-3) tonen niet aan dat verzoekster bepaalde medische problemen zou hebben waardoor er in haar hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Voor wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, moet worden vastgesteld dat er *in casu* geen verwijderingsmaatregel voorligt.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------